

शृतस्याग्रेऽवद्यतीति श्रुतेः ॥ ३१ ॥^{१)} शाखान्तरीयायाः श्रुतेः न्यायवि-
रोधः दधिपयसोः सुवेण द्विरवदानं प्रत्येकम् तन्नेणोपस्ताराभिधारौ सह
प्रदानं च देवतागुणयोरेकत्वात् सुवेणाज्यसांनाययोरेवावद्यतीत्यापस्तम्बः ।

समस्य मार्जनम् ॥ ४० ॥^{२)} शाखापवित्रं प्रणीतासु निहिते पवित्रे च
समस्य भक्षाले मार्जनम् तदनन्तरं च शाखापवित्रं शाखायामेव कर्तव्यम् प्र-
स्तरे करणं तु तस्य न भवति^{३)} ।

इन्द्राग्नोरिति (२.१५) व्यूह्यन् ॥ ४१ ॥^{४)} एतद्वचनमिन्द्राग्नोरिति मन्त्र-
स्यामावास्यायां विनियोगज्ञापनार्थत्वात् अन्यथा परादिना पूर्वान्त इति (१.३.१)
परिभाषितत्वात्तस्य पूर्वमन्त्रशेषता स्यात् ।

सह शाखया प्रस्तरानुप्रहरणम् ॥ ४२ ॥ यदा सूक्तवाकान्ते प्रस्तरानुप्रह-
रणं क्रियते^{५)} तदा शाखया सह कार्यम् प्रस्तरेण सह वत्सापाकरणार्थशा-
खाया अग्राहवनीये प्रक्षेपः ।

परिधिभिः सहोपवेपं जुहोति जुहोमि वा सुभग सौभगाय पुत्रतमं पुरुहूत
श्रवस्यन्निति^{६)} ॥ ४३ ॥ यदा परिध्यनुप्रहरणमध्वर्युः करोति^{७)} तदा परि-
धिभिः सहैव विरोधादग्नीहोत्रामूलादुत्पादितमुपवेपं जुहोति । प्रतिपत्तिरियम्
चरितार्थत्वात् नाशदोषादौ सकृद्गृहीतेनाज्येन होमः वारणस्योपवेपस्य न
होमः पौर्णमासप्रकरणाऽपवेपस्याविधानात् ।

पौर्णमासवदन्यदसद्यः ॥ ४४ ॥ उक्तादन्यत्सर्वं पौर्वद्ववति एतावान्वि-
शेषः असद्यः पौर्णमासे तु सद्यो वा प्रातरिति (२.१.१६) पक्षे अग्न्यन्वाधा-
नादिकर्मापवर्गान्तं यत्सद्यस्त्वमुक्तमस्ति तदिह न भवति ।

सोमयाज्ञी संनयेत् ॥ ४५ ॥ सोमेनाग्निष्टोमादिना य इष्टवान् स सांना-
यं दधिदुग्धवृषं हविर्द्वयममावास्यायां कुर्यात् ।

कामादितरः ॥ ४६ ॥

त्रिंशतं वर्षाणि दर्शपूर्णमासाभ्यां यजेत ॥ ४७ ॥ उक्ताभ्यां दभ्यां त्रिंशद्व-

१) See ३. ४. २४. २) See ३. ४. २५. ३) See ३. ५. १८. ४) See ३. ६. १३-१५.
५) Kāṇva, see Vāj. S. pag. ५१. ६) See ३. ६. १७.